

keligt, en Blanding af Leirøvelser og Kantonnementsøvelser — have for Mandskabets Uddannelse og med Hensyn til den Tid, med hvilken man skal kunne føre det imod Fjenden, saa er det en overordentlig betænkelig Sag at faae en saa stor Tilgang af Rekruter, at ikke engang alt Mandstabet kan komme een Gang i Leir, medens det som sagt er forudsat, at det endog skalde to Gange i Leir. Af denne Grund, maa jeg anse det for særdeles heldigt, at Lovforslaget gaar ud paa, at den hidtilværende Indkaldelse af Militærarbeidere skal ophøre. Jeg maa ogsaa anse dette for heldigt af den Grund, at Militærarbeiderne i det Hele ikke afgive noget godt Materiale til deraf at danne f. Ex. Transfildater, Sundhedstrupper eller Pøstestafere, idet det kun er undtagelsesvis, at Personer af denne Klasse findes vel skikkede til den Slags Stillinger. Ved at tage de nødvendige Folk dertil af det til den egentlige Krigstjeneste tjenlige Mandskab, kommer man til noget at indskrænke den aarlige Tilgang til Bataillonerne, og ved Forslaget om at benytte det udfærdigede Mandskab af den 1ste Udskrivningskreds 1ste Sægd, Hovedstaden, til Egalisering vil man ogsaa undgaa den Fare, som den stadige Tilgang netop til Hovedstaden fører med sig, nemlig at de Batailloner, som udføres der, skulle blive særlig overfyldte. Man opnaar tillige herved — tror jeg — en anden Fordel, idet man derved fordeles et Element, som, enkeltvis forekommende, kan være af overordentlig stor Nytte og være en oplivende og opfriskende Surdeig, naar det er fordelt rundt om i Landet paa alle Afdelinger istedetfor at være samlet i enkelte Afdelinger. For megen Surdeig er ikke godt, og at bage Brød af Surdeig alene, er endnu værre. — Naar jeg nu skal dvæle ved Enkeltighederne i Forslaget, vil jeg først vende mig til det, som efter min hele Betragtning ligger mig nærmest, nemlig Infanteriorganisationen. Jeg paaskjønner i høj Grad, at den høitærede Minister har optaget Forslaget om Regimentsinddelingen; men jeg skal ikke undlade allerede her at udtale, at jeg finder den for et Regiment paa Krigsfod bestemte Stab for svag. Jeg tror, at en Regimentschef, der med en Adjutant skal føre 3 Batailloner, vil befinde sig i en stor Vanskelighed, hvorimod jeg tror, at man nok kunde have opgivet Brigadaindelingen. Naar man stiller 3, eller 4 saadan formerede Regimenter sammen i en Division, naar der haves en stærk Regimentsstab og en mindre stærk Divisionsstab, tror jeg, at man nok vil kunne undvære det Mellemlid, som Brigaden nu giver. At der derved ogsaa i Færdstid vil fremkomme en noget hurtigere og lettere Administration, kan ligeledes være en Fordel. — Den Uddannelse, der bringes i Forslaget i det Væsentlige den samme som den, der nu haves, medens dog Leirøvelserne, forsaavidt de afholdes som Leirøvelser, ere foreslaaede indskrænkede til 35 Dage. Jeg tror ikke, at dette Sidste

fra nogen Side i Hæren vil finde nogen Modstand; jeg tror, at Følelsen i Hæren i det Hele taget har været, at en Leirøvelse paa 35 Dage maatte kunne anses for fyldstgjørende. De Alternativer, der ere opstillede, nemlig at Ministeren, i Stedet for at lade Øvelserne foretage i Leir, skalde kunne lade dem foregaa i Kantonnement med de taktisk formerede Afdelinger, vil upaatvilelig i Hæren møde stærk Tilslutning. Der har nemlig været en almindelig Følelse af, at det vilde være ønskeligt, om man — i alt Fald engang imellem — kom bort fra selve Leirterrainet, idet man har frygtet for, at den idelige Tilbagevenden til et og samme Terrain skalde virke noget sløvende paa Personalet, og da nærmest paa Hærens faste Personale, som betændig kom tilbage paa samme Sted. Jeg nærer ikke denne Frygt i samme Grad, som mange Andre, idet jeg mener, at det hele Terrain dog er et saadant, at det med nogen Omdannelse og med lidt Efterhielp kunde afgive et endog saa meget brugbart Manøverterrain, medens en Flytning af selve Leiren vilde være forbunden med saa store Bekostninger, at man ikke vilde kunne tænke paa ret ofte at foretage en saadan. Jeg billiger altsaa fuldstændig en Indskrænkning af Leirtiden, og ligeledes den Løfte, afserende i Stedet for Leir at lade foretage Øvelser i Kantonnements. — Den Ordning, som nu er foreslaaet ved Regimentsinddelingen ved Fodfolket, vil desuden have den Fordel, at Reserverbataillonerne ogsaa kunne inddrages i Kantonnementsøvelserne, og at Regimentschefen da i Virkeligheden kan komme til at optræde som saadan. Dette tror jeg ikke i samme Grad set vil kunne opnaas ved Brigaden, men det skal jeg lade staa hen. Med Hensyn til Leirøvelserne mener jeg imidlertid, det er en Mangel ved Forslaget, at der aldrig kan ventes mere end eet Rytterregiment i en saadan Leir. Hvor forunderlig en Rolle Rytteriet hidtil har spillet i vore Leirøvelser, ville Alle vide, som have set nogen af Leirøvelserne; det er optraadt i et saa svagt Forhold til Fodfolket, at det maa virke vildledende baade for Fodfolket og for selve Rytteriet; idet Fodfolket ikke har kunnet faae nogen Forestilling om, hvilken Støtte det kan have af Rytteriet, og dette ikke selv har kunnet faae nogen indtrængende Følelse af, at det virker sammen med og for det Hele. Derfor tror jeg, at det vilde være i særdeles høj Grad ønskeligt, at Rytteriet kunde optræde i en større Styrke i Leiren, i det Mindste af og til. Den Styrke af Artilleri, som efter dette Forslag paatænkes henlagt til Leiren, staar i et heldigere Forhold end tidligere, idet de 2 Batterier Artilleri, som tidligere sammen med 10 Batailloner Infanteri bleve lagte i Leir, vare altfor forsvundne lige over for denne Infanteristyrke; medens Infanteristyrken var $\frac{1}{3}$ af vort hele Infanteri, var Artilleristyrken kun $\frac{1}{6}$ af vort Artilleri. Det er